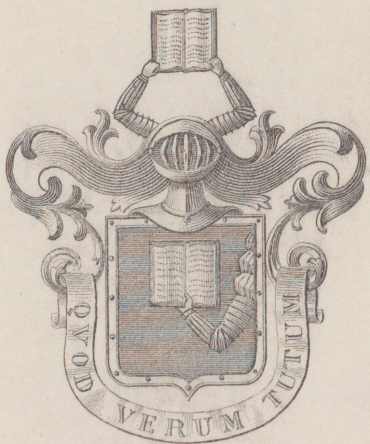

H. Wergeland.

Vise om Ole Høiland.

Honnestveit

116

v

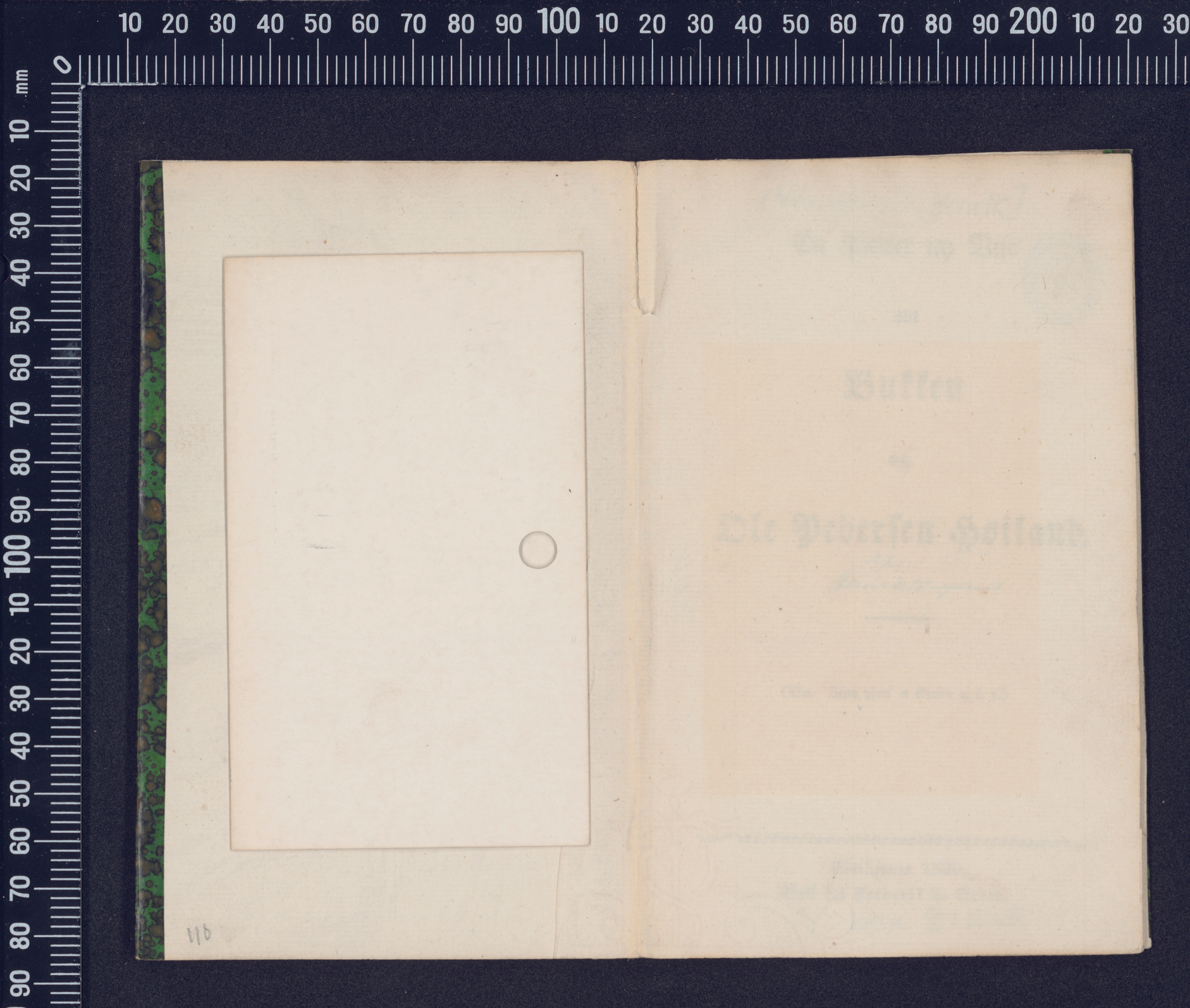
Alvmand, Flem. J

En oplysning om Dens om Bøder:
her og De Reddernes Skotland.
Linnæus. 1829.

Sk. af. 1. 8.

Sk. af. 1. 8.

Sk. af. 1. 8.

[Wergeland, Henrik]

En splitter ny Bise

om

Bukken

og

De Pedersen Høiland.

af
Henrik Wergeland

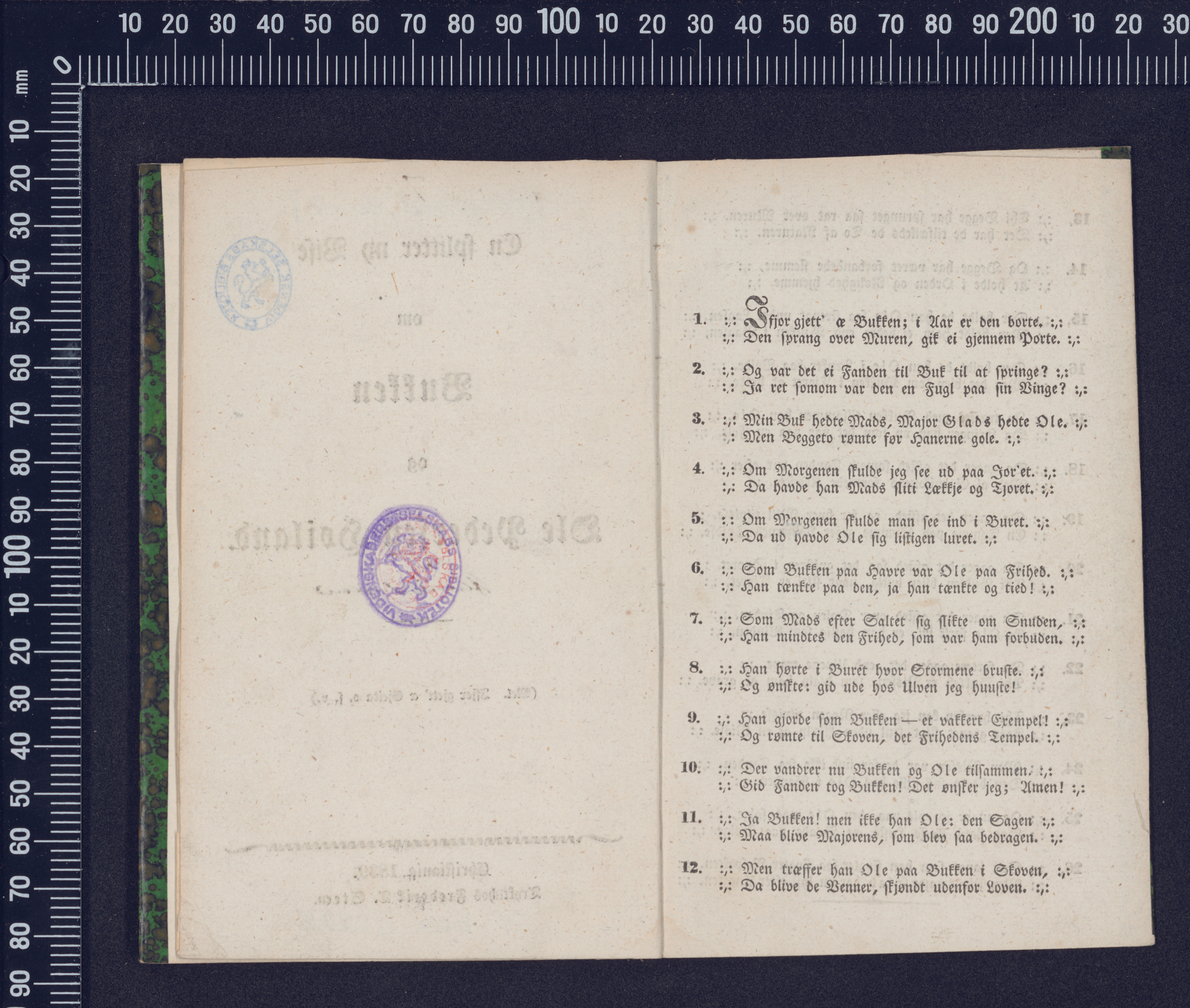
(Med. Fjor gjett' & Gjeita o. s. v.)

Christiania 1839.

Trykt hos Frederik L. Steen.

V box 8:225

En flink og vakkert

110

Bukken

80

En flink og vakkert

En flink og vakkert

En flink og vakkert

En flink og vakkert

En flink og vakkert

1. :: Sjfor gjett' æ Bukken; i Kar er den borte. ::
:: Den sprang over Muren, gif ei gjennom Porte. ::
2. :: Og var det ei Fanden til Buk til at springe? ::
:: Ja ret somom var den en Fugl paa sin Ving? ::
3. :: Min Buk hedte Mads, Major Glads hedte Ole. ::
:: Men Veggeto rømte før Hanerne gole. ::
4. :: Om Morgenen skulde jeg see ud paa Tor'et. ::
:: Da havde han Mads slitt Lækkje og Tjoret. ::
5. :: Om Morgenen skulde man see ind i Buret. ::
:: Da ud havde Ole sig listigen luret. ::
6. :: Som Bukken paa Havre var Ole paa Frihed. ::
:: Han tænkte paa den, ja han tænkte og tied! ::
7. :: Som Mads efter Saltet sig slifte om Smuden, ::
:: Han mindtes den Frihed, som var ham forbuden. ::
8. :: Han horte i Buret hvor Stormene bruste. ::
:: Og ønske: gid ude hos Ulven jeg huuste! ::
9. :: Han gjorde som Bukken — et vakkert Exempel! ::
:: Og rømte til Skoven, det Frihedens Tempel. ::
10. :: Der vandrer nu Bukken og Ole sammen. ::
:: Gid Fanden tog Bukken! Det ønsker jeg; Amen! ::
11. :: Ja Bukken! men ikke han Ole: den Sagen ::
:: Maa blive Majorens, som blev saa bedragen. ::
12. :: Men træffer han Ole paa Bukken i Skoven, ::
:: Da blive de Benner, skjøndt udenfor Loven. ::

